

ת"פ 14806/03/14 - מדינת ישראל נגד בר לוי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 14806-03-14 מדינת ישראל נ' לוי
בפני כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
בר לוי

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד נעמה ישראל

ב"כ הנאשם: עו"ד פנינה כהן- שנדר

הכרעת דין

כללי

1. הנאשם מואשם בעבירת איומים.

בכתב האישום נטען, כי ביום 19.2.14 סמוך לשעה 00:10, ביצעו השוטרים אליהו טובול ואחרים סיור שגרתי במושב זכריה. לפתע הגיע לכיוון ניידת המשטרה רכב מסוג "מזדה" ובו שני אחיו של הנאשם, דור וזיו. האחים פנו לשוטר טובול ושאלו לפשר מעשיו במקום והשוטר אמר להם שאין זה עניינם. דור אמר לשוטר "אל תסתובבו באזור של הבית שלי". השוטר ביקש מדור פרטים מזהים. בשלב זה הגיע למקום בנסיעה מהירה ג'יפ שבו נהג הנאשם ונעצר ליד השוטר. הנאשם פנה לשוטר טובול ואמר לו שהוא אחיו של דור ושאל את השוטר בצעקות "אתם לא רוצים להירגע? מי אתם שתסתובבו ליד הבית שלי?" במקום החלו להתקבץ אזרחים שהיו במושב והגיעו שוטרים נוספים. השוטר טובול ביקש מהנאשם שינמיך את קולו ואז אמר הנאשם לשוטר "אל תדאג, אני ארגיע אותך, אני לא כמוך מאיים, אני מבצע". השוטר שאל את הנאשם האם הוא מאיים עליו והנאשם אמר "אני לא מאיים, אני מבצע, אל תדאג". במהלך כל האירוע הנאשם דיבר בצעקות תוך שימוש בתנועות ידיים, ולמרות שאחיו ניסו להרחיקו מהשוטר המשיך הנאשם להתקרב אליו ולצעוק.

2. בתשובתו לאישום שניתנה ביום 29.11.16, כפר הנאשם במיוחס לו. הנאשם אישר כי היה במקום וכך גם אחיו, וטען כי השוטר ביקש מאחיו תעודה מזהה וכשזו לא הייתה ברשותו, השוטר ביקש מאחיו להתקשר לנאשם על מנת שיביא לו את תעודות הזהות מהבית. הנאשם הכחיש כי פנה אל השוטר ואמר לו "מי אתם שתסתובבו ליד הבית שלי,

ואישר כי למקום הגיעו אנשים בודדים, שגם הם הותקפו על ידי השוטרים. עוד הכחיש הנאשם, כי השמיע דברי איום באוזני השוטר וטען כי השוטר הוא שנהג בצורה ברוטאלית.

3. מטעם המאשימה העידו השוטרים אליהו טובול, אביב שבת, ודורון כחלון, והשוטרים לשעבר אוריאל אדרי ושרון מרדכי. אמרות החוץ שמסרו עדים אלה הוגשו כחלק או במקום חקירה ראשית, וכן הוגשו הודעת הנאשם והודעותיהם של אחיו, דור לוי וזיו לוי (להלן גם: "דור" ו"זיו" בהתאמה).

4. מטעם ההגנה העידו הנאשם ושני אחיו, דור וזיו, והוגשו דו"ח חיפוש שערכו השוטרים טל שלום, אליהו טובול ושני שוטרים נוספים בביתו של הנאשם, שבוע לפני האירוע נשוא כתב האישום, דו"ח פעולה שכתב השוטר טל שלום ביחס לאותו חיפוש ותמונות של בית המגורים והמשק של משפחתו של הנאשם.

הראיות

5. דו"ח הפעולה שערך השוטר אליהו טובול (להלן: "אלי"), הודעתו ודו"ח המעצר שערך הוגשו במקום חקירה ראשית. בדו"ח הפעולה שנערך ביום האירוע (ת/2) נכתב, כי במהלך סיור במושב זכריה ניגש אל הצוות רכב מסוג מזדה ובו שני אזרחים ששאלו אותו מה הוא עשה באזור ביתם והוא ענה להם שזה לא עניינם מה הוא עושה בזמן העבודה שלו. נהג הרכב אמר לו "אל תסתובבו באזור הבית שלי" והוא ביקש מהנהג להציג תעודת זהות ולדומם את מנוע הרכב. הנהג אמר לו כי אין לו תעודת זהות וכי הוא יבקש מאחיו שיביא לו אותה מביתם. הוא שאל את הנהג לשמו וזה הזדהה כדור לוי, ואמר שהוא גר במושב. הוא הבחין כי כיסו הימני של דור נפוח וכי הוא לא מוציא את ידו מן הכיס ושאל אותו מה יש לו בכיס. דור השיב לו כי אין לו דבר ואמר "אתה יכול לבצע חיפוש". הוא ערך חיפוש על גופו של דור במקום מוסתר ולא נתפס דבר. בזמן החיפוש דור דיבר אליו בצורה מזלזלת ואמר "אתם לא יודעים כלום". לאחר כדקה הגיע למקום בנסיעה מהירה ג'יפ לבן נהוג על ידי הנאשם. הנאשם ירד מהג'יפ ומסר תעודת זהות לנהג המזדה. אלי שאל את הנאשם מי הוא והנאשם הציג את עצמו בשמו ואמר שהוא אחיו של דור וכן צעק "אתם לא רוצים להירגע? מי אתם שתסתובבו ליד הבית שלי?" בעקבות הצעקות אנשים שהיו במכולת הסמוכה יצאו החוצה והתקהלו סביב צוות המשטרה. הוא ביקש מהנאשם שינמיך את קולו והנאשם המשיך לצעוק ואמר "אל תדאג, אני ארגיע אותך". הוא שב וביקש מהנאשם שינמיך את קולו וישקול דבריו והנאשם אמר לו "אני לא כמוך מאיים, אני מבצע". הוא שאל את הנאשם האם מאיים עליו והנאשם אמר לו "אני לא מאיים אני מבצע, אל תדאג". בשלב זה הוא הודיע לנאשם כי הוא עצור בגין איומים על קצין משטרה, תפס אותו בידו והוביל אותו לניידת שהגיעה למקום. אלי ציין בדו"ח הפעולה כי התנהגות הנאשם במהלך האירוע כולו הייתה תקיפה ומאיימת ולוותה בצעקות ותנועות חדות של הידיים, תוך שהוא התקרב לעברו וצעק עליו. בזמן הכנסתו של הנאשם לניידת, בעל המכולת, אלון סולימני התקרב וקילל את השוטרים.

בדו"ח המעצר של הנאשם (ת/4) כתב אלי בחלק המתייחס לתיאור נסיבות המקרה "הנ"ל איים עלי שאם ניפגש הוא יפגע בי".

בהודעתו של אלי במשטרה מיום האירוע (ת/3) הוא שב ותיאר באופן דומה את האירוע. אלי ציין בהודעתו, כי נהג המזדה זיהה אותו כשוטר מאירוע קודם שאירע ביניהם ימים ספורים קודם לכן. אלי שב ותיאר באופן דומה לאמור בדוח הפעולה את הגעתו של הנאשם למקום, את תוכן צעקותיו ואת מעצרו של הנאשם בעקבות הדברים. אלי תיאר כי

הנאשם צעק ללא שום סיבה והאנשים הנוספים יצאו מהמכולת לאחר שהנאשם החל לצעוק ונעו לעברו בצורה תוקפנית. הנאשם הרים והוריד את ידיו בצורה חדה והתקרב אליו, ואחיו של הנאשם חצצו בינו לבין אליו. אלי תיאר כי הרגיש מאוים מהסיטואציה שנוצרה, שכן תוך כדי האיום הנאשם הסתכל ישירות אל תוך עיניו כשהוא קרוב אליו, הרים את ידו והפנה אותה לעברו.

6. בחקירתו הנגדית של אלי הוא נשאל שאלות רבות על חיפוש שערך בביתו של הנאשם שבוע קודם לאירוע ולא זכר האם במועד האירוע נשוא כתב האישום היה לו צו חיפוש לביתו של הנאשם, טען כי לא נכנס לשטח החצר עם רכב המשטרה ללא צו והשיב כי למיטב זכרונו, בחצר ביתו של הנאשם שער גינה ובריכה, כך שכלל לא ניתן להיכנס עם הרכב לתוך החצר. העד שלל שוב ושוב טענות לפיהן דבריהם ומעשיהם של הנאשם ואחיו לאורך האירוע העלו את חמתו, שלל כי אמר לאחיו של הנאשם אשר התעניין במעשיו "תן גז", אך אישר כי השיב לשאלת האח בנוגע לפשר מעשיו במקום "זה לא עניינך". אלי עומת עם הסתירה בין האמור בדו"ח הפעולה להודעה בנוגע למעשיו של אחיו של הנאשם אשר העלו את חשדו, והסביר כי הגם שבהודעה כתוב שהאח הכניס והוציא את היד מהכיס ובדו"ח כתוב שהוא לא הוציא את היד מהכיס, ההתעסקות המשונה עם הכיס היא שהעלתה את חשדו וטען כי אין הבדל בין האמור בדו"ח לאמור בהודעה. אלי הכחיש כי אחד השוטרים דחף את אלון סולימני, בעל המכולת הסמוכה והכחיש כי דחף את הנאשם, ואישר כי הייתה לו היכרות קודמת עם הנאשם, עם אחיו ועם תושבים רבים של המקום המוכרים לו מתוקף תפקידו בגזרה.

7. דו"ח הפעולה (ת/5) שערך השוטר אביב שבת (להלן: "אביב") הוגש במקום חקירה ראשית. בדו"ח נכתב, כי ביום האירוע נקרא על ידי השוטר אלי טובול לסייע לו בתחנת דלק במושב זכריה, הוא הגיע למקום והבחין באלי מדבר עם חשוד שישב ברכב מזדה לבנה. אלי אמר לו כי אין לאנשים ברכב מסמכים מזהים, כי הוא ביקש מהם לצאת מהרכב וכי הנהג אמר שיתקשר לאחיו על מנת שיביא את רישיון הנהיגה. האח הגיע ומסר את תעודת הזהות של החשוד, והוא עצמו מסר את התעודות לשוטר שרון מרדכי לצורך ביצוע בדיקה במסוף ושמע את הנאשם אומר לאלי "אל תדאג, אנחנו ניפגש, אני לא רק מאיים אני אבצע". בשלב זה אלי הודיע לנאשם שהוא מעוכב בגין איומים על שוטר, והוא עצמו העלה את הנאשם לניידת ללא שימוש בכח. בחקירתו הנגדית השיב, כי אינו זוכר האם נערך חיפוש על אחיו של הנאשם, והבהיר כי נוסח האיום שנכתב בדו"ח הפעולה הוא תיעוד של הדברים ששמע ולא פרשנות משלו לדברים, אם כי בסוף חקירתו הוסיף, כי האירוע אינו זכור לו היטב וכי מסתמך בעדותו בעיקר על האמור בדו"ח הפעולה.

8. דו"ח הפעולה שערך השוטר דורון כחלון (להלן: "דורון") הוגש במקום חקירה ראשית. בדו"ח (ת/6) מתואר כי ביום האירוע, כשהיה ברכב עם אביב ושרון, נקרא על ידי אלי, מפקדו, לסייע לו בתחנת הדלק בזכריה. כשהגיע למקום ראה את אלי מדבר עם חשוד שישב ברכב מזדה לבנה. אלי ביקש מהאנשים שהיו ברכב לצאת וביקש תעודה מזהה. נהג הרכב ענה לו כי התעודה בבית וביקש מאח שלו שיביא לו אותה מביתו. כאשר הנאשם, אחיו של הנהג, הגיע, הוא הביא את תעודת הזהות של אחיו. הנאשם קרא לעבר אלי "אל תדאג עוד ניפגש, אני לא רק מאיים אני גם מבצע". בשלב זה אלי הודיע לנאשם שהוא מעוכב בחשד לאיומים ואז הנאשם דיבר בצורה מתלהמת והשתמש בידיו תוך כדי השמעת איומים ישירים לעברו. בנוסף אנשים שהיו בתחנת הדלק התאספו סביב והתחילו לצלם את שאירע. הנאשם הועלה לניידת והם נסעו מהמקום.

בחקירתו הנגדית הכחיש דורון כי ראה את דו"ח הפעולה שערך אלי טרם ערך את הדו"ח של עצמו, ולאחר מכן אמר כי אינו זוכר האם ראה את הדו"ח, אמר שלא זוכר כי נערך חיפוש על גופו של מי מהמעורבים ולא ידע מה החשיד אותם בעיני אלי, לא זכר מה היה הדין ודברים שקדם לאמירתו המאיימת של הנאשם לאלי ולא שמע שהנאשם אמר לאלי "מי אתם שתסתובבו ליד הבית שלי". בהמשך אמר דורון, כי אח של הנאשם הוא שהשמיע את דברי האיום לפיהם הוא "לא רק מאיים אלא גם מבצע", ועמד על הדברים גם בחקירה חוזרת. בנוסף דורון לא זכר האם הייתה תלונה של הנאשם על אלימות מצד השוטרים ואמר שלא ראה שאחד השוטרים דחף את בעל המכולת או את אחיו של הנאשם.

9. דו"ח הפעולה שערך השוטר אוריאל אדרי (להלן: "אוריאל") הוגש במקום חקירה ראשית. בדו"ח (7/ת) תיאר אוריאל, כי במהלך סיור שגרתי במושב יחד עם אלי, ניגש אליהם רכב מסוג מזדה בו ישבו שני חשודים ונהג הרכב שאל אותם מדוע הסתובבו ליד ביתו. אלי אמר לו שזה לא ענין שלו ונהג הרכב הרים את הקול וצעק. הוא ואלי ירדו מהניידת, אלי ניגש לצד חלון הנהג ותשאל אותו והוא עצמו ניגש לחלון הנוסע. כעבור מספר שניות הגיע הצוות הנוסף ואלי ביקש מהיושבים ברכב לצאת ממנו. לנהג הרכב לא היו מסמכי זיהוי ואלי ביקש ממנו לקרוא לקרוב משפחה שיביא אותם. לאחר דקה או שתיים אלי שאל את השניים אם יש עליהם משהו לא חוקי והם ענו לו שלא. אלי שאל אותם אם אפשר לערוך עליהם חיפוש והם השיבו בחיוב. השניים נלקחו למקום מוצנע והוא ואלי ערכו חיפוש על גופם של השניים ולא נתפס דבר. במהלך החיפוש הגיע למקום הנאשם ברכבו, מסר לנהג המזדה תעודת זהות ופנה לאלי בצעקות ואמר לו "אתם לא רוצים להירגע" אלי אמר לו שירגיע את הדיבור שלו וישקול את דבריו והנאשם ענה "אני לא רק מאיים אני גם מבצע". אלי הודיע לנאשם שהוא עצור בגין איום על קצין משטרה והנאשם נלקח על ידי אביב בניידת שלו לתחנת המשטרה. בחקירתו הנגדית אמר כי אינו זוכר את האירוע ועל רובן המכריע של השאלות השיב כי אינו זוכר או אינו יודע. העד נשאל האם טרם עדותו שוחח מחוץ לאולם עם העד שרון מרדכי, השיב בחיוב, אמר שלא שוחחו על התיק וכי אינו זוכר על מה שוחחו.

10. דו"ח הפעולה וזיכרון הדברים שכתב שרון מרדכי (להלן: "שרון") הוגשו במקום חקירה ראשית. מדו"ח הפעולה (8/ת) עולה, כי ביום האירוע נקרא על ידי אלי לסייע לו בתחנת הדלק בכניסה למושב זכריה, הגיע למקום וראה את אלי מדבר עם חשוד שישב ברכב מזדה לבנה ומיד שני חשודים יצאו מתוך רכב זה. לאחר מספר דקות הגיע רכב נוסף ממנו יצא הנאשם, אשר התקדם לעבר אלי, דיבר עמו בטון גבוה ומאיים תוך שהניף את ידיו באוויר ואמר לו "אל תדאג אנחנו ניפגש, ואני לא רק מאיים אני גם מבצע". תוך כדי כך התבקש על ידי אביב לבדוק את תעודת הזהות של דור במסוף, עשה כן, החזיר לאביב את התעודה ואביב העלה את הנאשם לניידת שבה הוא נהג עד לתחנת המשטרה. בזיכרון דברים נפרד (9/ת) הוסיף שרון, כי במהלך האירוע נוצרה במקום התקהלות של אנשים שיצאו מתוך הקיוסק. בחקירתו הנגדית הכחיש שרון כי שוחח עם אוריאל במסדרון בית המשפט טרם הדיון, וגם הוא השיב למרבית השאלות שנשאלו בחקירה הנגדית כי אינו זוכר, אך עמד על כך שכתב את מה שראה וכי לא תיאם את הדברים שנכתבו בדו"ח עם חבריו.

11. בהודעת הנאשם מיום האירוע (1/ת) הוא הכחיש כי איים על שוטר. לדבריו, אחיו התקשר אליו וביקש ממנו להגיע לכניסה למושב על מנת לתת רישיון נהיגה לשוטרים. הוא הגיע למקום ושאל את השוטר מה עשה בשטח הפרטי שלו והשוטר התעצבן. הוא המשיך לשאול את השוטר את אותה שאלה שוב ושוב, אך הכחיש כי איים על השוטר או כי אמר את הדברים המיוחסים לו בכתב האישום. הנאשם אמר כי אינו מכיר את השוטר אישית, אמר כי השיחה בינו לבין השוטר נערכה בצד ולא ליד שוטרים אחרים והוסיף כי אינו יודע מה השוטר עשה ליד הבית שלו.

12. הנאשם תיאר בעדותו כי ביום האירוע סמוך לחצות, ישב באחד הצימרים שבבעלותו ושמע רכב גדול נכנס למשק חוצה את המשק ונוסע החוצה בצורה פראית. הוא יצא מבוהל כי שבוע קודם לכן הייתה אצלם גניבה. כעבור דקה וחצי אחיו דור ביקש ממנו להביא לו תעודת זהות לכניסה למושב. כשהגיע ראה המולה "זירה פראית" שבה שני טנדרים של הבילוש וראה את אלי. הגם שהטנדרים עמדו הוא שמע מהם את אותו צליל של רכב ש"עשה חרקה" ליד ביתו והסיק כי הם שנסעו בשטח המשק. הוא ירד מרכבו, מסר לאלי את תעודת הזהות ושאל אותו שוב ושוב מדוע הוא נכנס למשק ללא צו. אלי לא ענה אך לאחר שהנאשם הרים את הקול וצעק עליו אלי התווכח איתו אמר לו שהוא יעשה מה שרוצה ואז הנאשם לא ענה לו. אלי דחף אותו, אזק את ידיו ואמר לו שהוא עצור בחשד לאיומים. הנאשם הראה באמצעות תמונות את מבנה המשק ואת נתיב הנסיעה של אלי, אמר שבמועד האירוע לא היה שער במשק והוא התקין שער בעקבות האירוע, והכחיש כי איים על אלי. לדבריו, הכיר את אלי אשר ערך בעבר שני חיפושים בביתו ובאחד מהם נכח הנאשם. הנאשם הוסיף כי היו במקום לפחות עשרה אנשים שחלקם דיברו ביניהם וחלקם ניסו לגשר בינו לבין השוטר.

13. דור לוי, אחיו של הנאשם, תיאר כי ביום האירוע היה בביתו ושמע רכב נכנס למשק ו"עושה חרקה". הוא יצא מהמשק לראות במה מדובר מאחר ושבוע קודם לכן נכנסו למקום גנבים, וראה שני טנדרים. הוא שאל אותם למה הם נכנסו לביתם והשוטר אמר לו "סע, סע מפה". הוא ניגש לשאול את אותה שאלה את נהג הטנדר השני שאמר לו "תן גז". השוטר ביקש ממנו תעודת זהות, ביקש לערוך חיפוש וכיבה את הרכב. מאחר ולא הייתה לו תעודת זהות הוא התקשר לנאשם וביקש ממנו להביא לו את תעודת הזהות. השוטר דחף אותו וערך עליו חיפוש והנאשם הגיע למקום עם תעודת הזהות שלו. זיו הכחיש כי נשאל טרם החיפוש האם מחזיק דבר מה לא חוקי, כי הוא או אחיו, זיו, התבקשו לאפשר ביצוע חיפוש או הציעו שיערך עליהם חיפוש. דור הבהיר כי בעת ששמע את ה"חרקה" היה בביתו ויצא עם רכבו לכניסה למושב כדי לבדוק במה מדובר, פעולה האורכת כשתי דקות. עוד תיאר דור, כי השוטר אלי נהג להתנכל לו ולחבריו פעמים רבות קודם לאירוע ואף הגיע פעמיים לביתו כדי לערוך חיפוש.

14. זיו לוי, אחיו של הנאשם, תיאר כי ביום האירוע סמוך לחצות, ראה דרך חלון חדרו טנדר לבן שנכנס לשטח ביתו, "עשה חרקה" ויצא במהירות. הוא קרא לאחיו דור והם נסעו לכניסה למושב, שם ראו שוטרים בטנדר לבן ושאלו אותם מדוע נכנסו לשטח הפרטי שלהם. השוטר אלי ניגש לאחיו דור ומיד הוציא את מפתח הרכב מהמתנע והוציא אותו ואת אחיו מהרכב, לקח אותם אל מאחורי תחנת הדלק, תפס את דור בחוזקה וערך עליהם חיפוש. אלי אמר להם שימרו להם את החיים ויתעללו בהם. הם התקשרו לנאשם והנאשם הגיע ושאל את אלי למה הוא נכנס למשק שלהם בלי צו. אלי השיב לו שזה לא עניינו, דחף את הנאשם, אזק אותו והעלה אותו לניידת. זיו שלל כי אלי שאל אותם אם יש עליהם דבר מה לא חוקי, או כי ביקש את רשותם לערוך חיפוש, או כי אמר להם שהם רשאי לסרב לחיפוש. לדבריו, אלי לא צעק במהלך השיחה עם הנאשם אלא שהנאשם שאל אותו למה נכנס בלי צו ואלי אמר לו שזה לא עניינו, דחף את הנאשם ואזק אותו. כשעומת עם הודעתו במשטרה (ת/10) ועם העובדה שחלק מהפרטים שמסר בעדותו לא נכתבו בה אמר, שהוא אמר הכל לשוטר, אשר לא כתב את הדברים. זיו הוסיף, כי אלי נהג להציק לו ולחבריו ודורש מהם סתם כך להציג תעודת זהות. לשאלת בית המשפט השיב כי כשראה את הרכב בחצרו סבר שמדובר ברכב משטרה אך בשל הספק שהיה לו ניגש לברר זאת יחד עם אחיו.

15. מדו"ח החיפוש ודו"ח הפעולה שערך השוטר טל שלום ביחס לחיפוש שנערך בבית הנאשם שבוע קודם לכן (נ/1 ונ/2) עולה, כי ביום 12.2.14 נערך בביתו של הנאשם חיפוש על פי צו שלו היו עדים אחיו של הנאשם, ובמהלכו לא

הערכת הראיות

16. אני מקבלת את עדותו של אלי, אשר ניכר כי זכר את האירוע והעיד עליו מזכרונו. התרשמתי כי הוא תיאר את שאירע ולא נוצר ספק שמא היה לו עניין אישי לטפול אשמת שווא על הנאשם. אכן, קיימת סתירה בין דו"ח הפעולה שערך (ת/2), בו נכתב שחשדו התעורר עקב כך שהכיס של דור היה נפוח והוא לא הוציא את היד מהכיס, לבין הודעתו (ת/3), שבה נכתב, כי החשד התעורר עקב כך שהכיס היה נפוח ודור הכניס והוציא את היד מהכיס. אינני סבורה כי מדובר בסתירה שיש בה כדי להעיב על מהימנותו של העד בנושא שהוא צדדי לאישום, ואני מקבלת כמהימנים את דבריו, לפיהם היה לו חשד סביר כי דור מעורב בעבירה כלשהי עקב התעסקות לא שגרתית עם כיסו. אומר עוד כי לטעמי, די היה בעצם הפנייה אל השוטרים בשאלות הנוגעות לפשר מעשיהם במקום בנימה התוקפנית שבה הדבר נעשה בנסיבות הזמן והמקום שבהן נאמרו הדברים, כדי להקים חשד סביר למעורבות של אחיו של הנאשם בפעילות בלתי חוקית (וראו בעניין זה דבריו של אלי בעמ' 28 שורות 6-7). על רקע זה, בקשתו מהשנים להזדהות באמצעות תעודת זהויה הייתה לגיטימית, אף אם הייתה היכרות מוקדמת שלו עם דור וזיו.

דברים אלה נאמרים בבחינת למעלה מן הצורך, ולא אקבע ממצאים בשאלת חוקיות החיפוש שנערך על דור וזיו, שאין קשר בינה לבין העבירה המיוחסת לנאשם. יש לומר, כי אף אם ניתן היה לקבוע שמדובר בחיפוש בלתי חוקי, לא היה בו משום הצדקה לביצוע המעשים המיוחסים לנאשם.

אלי תיאר בעדותו ובמסמכים שערך, כי הוא ביצע חיפוש על דור בעוד שבדו"ח הפעולה של אוריאל נכתב כי השניים ערכו חיפוש על דור ועל זיו. אינני סבורה כי יש סתירה בין הדברים, כפי שאף הסביר זאת אלי בעדותו (עמ' 30 שורות 6-7), ומכל מקום, לנוכח המשקל שייחסתי לעדותו של אוריאל, כפי שיפורט בהמשך, אין בפערי תיאור החיפוש כדי לפגום במהימנותו של אלי.

לא התרשמתי כי אלי מהיר חימה, כפי שניסתה ההגנה לטעון, עם זאת ייתכן כי התנהגותו של הנאשם הרגיזה אותו והביאה אותו להחלטה לעצור את הנאשם, במקום שבו ניתן היה לטעמי להסתפק בעיכוב לצורך חקירה. על אף האמור, לא מצאתי ראייה לכך כי התנהגותו של הנאשם או של מי מאחיו הביאה את אלי להיטפל אל מי מהם או לטפול על הנאשם אשמת שווא של איום, שתואר גם בעדותם של אחרים.

17. התרשמתי, כי גם על פי עדותו של אביב ניתן לקבוע ממצאים, ולא מצאתי טעם לפקפק בדברים שאמר. אמנם אביב העיד על הדברים בחלוף זמן רב ולא זכר חלק מהפרטים, ואולם לא ראיתי כי הייתה לו מוטיבציה מיוחדת להפליל את הנאשם או את אחיו, או לתמוך באלי רק בשל שירותם המשותף. אביב הגיע לאירוע לאחר תחילתו ותיאר בעדותו ובדו"ח הפעולה שערך את האיום שהשמיע הנאשם, עמד על כך ששמע את הדברים באוזניו ותיעד אותם כפי שזכר.

18. במסמכים השונים שערך, תיעד אלי את האיום שהושמע על ידי הנאשם בצורות שונות; בדו"ח הפעולה (ת/2) נכתב "אל תדאג אני ארגיע אותך" וכן "אני לא כמוך מאיים, אני מבצע". דברים בנוסח דומה נכתבו גם בהודעתו (ת/3) ואילו בדו"ח המעצר שערך (ת/4), נכתב בחלק הנוגע לתיאור נסיבות המקרה: "הנ"ל איים עלי שאם ניפגש הוא

יפגע בי". אלי הסביר בעדותו כי בדו"ח המעצר תיאר את האירוע במילותיו, וכי האמור בדו"ח המעצר הוא מה שהוא הבין מתוך דברי הנאשם (עמ' 34 שורות 6-7) והדברים מקובלים עלי.

בדו"ח הפעולה שכתב אביב נכתב אמנם, כי נוסח האיום היה "אל תדאג, אנחנו ניפגש, ואני לא רק מאיים אלא גם מבצע" אך אין בפער זה לטעמי כדי לפגום בהתרשמותי מעדותם של אלי או של אביב, שכן מטבעם של דברים מסוג זה שאינם נאמרים בחלל סטרילי אלא בלהט היצרים ותוך כדי שיח, אשר גם על פי דברי הנאשם עצמו, נוהל בקול רם ובצעקות. לא מן הנמנע שהציטוט המדויק של הדברים לא נחרט בזכרונם של כל העדים באופן זהה, ואולם נוסח האיום שעליו העידו דומה בעיקרו.

19. אשר לדורון, התרשמתי כי הוא לא זכר כלל את האירוע. הוא לא התבקש לתאר את האירוע בחקירה ראשית, ודבריו בחקירה נגדית סתרו את דבריו בדו"ח הפעולה בפרט מהותי, שהוא זהות האדם שהשמיע את האיום. הגם שעל חלק מהשאלות בחקירה נגדית השיב תשובה עניינית, עדותו לא הותירה רושם המאפשר להסתמך עליה בהיבט כלשהו. העובדה שהעד לא שלל באופן מוחלט כי ערך את דו"ח הפעולה לאחר שראה את הדו"ח שערך אלי (עמ' 40 שורה 19), מקשה לקבוע ממצאים גם על סמך דו"ח הפעולה שערך ולא יינתן לו משקל.

20. עדותו של אוריאל לא הותירה רושם טוב. עד זה, שאינו משרת עוד כשוטר, הגיע לעדות לאחר שהוצא נגדו צו הבאה. בשל הגשת אמרת החוץ שערך, הוא לא נדרש להעיד בחקירה ראשית, ובתחילת חקירתו הנגדית אמר שאינו זוכר את האירוע. אמנם חלף זמן רב מאז האירוע, ואולם נראה היה שאוריאל גם לא עשה כל מאמץ להיזכר בדבר, ומיהר להשיב על רובן המכריע של השאלות שנשאל, כי אינו יודע או אינו זוכר, לעיתים אף לפני שהסתיימה השמעת השאלה. לגבי חלק אחר של השאלות אמר שאינו מבין אותן, הגם שלא היו מורכבות במיוחד. באוריאל הוטח בחקירה נגדית, כי שוחח עם שרון לפני הדיון והוא אישר את הדברים. כשנשאל בחקירה חוזרת האם דיברו על המשפט השיב, כמעט בלחש ובעיניים מושפלות, בשלילה, וכשנשאל על מה שוחחו אמר "לא זוכר", הגם ששיחה זו נערכה דקות ספורות קודם לכן. עדותו של אוריאל אינה מאפשרת לקבוע ממצאים ויש ספק במהימנותה, ובשל כך, כמו גם בשל העובדה שהעד לא שלל את האפשרות כי ערך את דו"ח הפעולה לאחר שעין בדו"חות של שוטרים אחרים (עמ' 47 שורות 24-29), לא מצאתי גם להסתמך על האמור בדו"ח שכתב. יש לומר, כי לא התרשמתי כי התנהלותו של העד נובעת מתוך חשש להעיד במשפט או בשל עניין כלשהו בתוצאתו, אלא מחוסר רצון ועניין מוחלט ליטול חלק בהליך משפטי הנוגע לאירוע שאירע לפני מספר שנים, בעת שירותו הצבאי אותו סיים זה מכבר. בשל כך, אין בעדות זו כדי להעיב על משקל יתר הראיות שהתקבלו.

21. העד שרון נשאל בראשית חקירתו הנגדית האם שוחח עם אוריאל בעת שהמתינו במסדרון בית המשפט טרם העדות (עובדה שהצדדים לא חלקו עליה) והשיב בשלילה מוחלטת, בניגוד לדבריו של אוריאל שאישר את דבר קיומה של שיחה. מדובר באי אמירת אמת בעניין מהותי, שאינה מאפשרת ליתן כל אמון בעדותו של שרון או בדו"ח הפעולה שערך.

22. עדותו של הנאשם בבית המשפט אינה עולה בקנה אחד עם תיאור האירוע ואופיו כפי שתוארו בחקירת המשטרה ולא ניתן לקבלה. בעוד שבהודעתו במשטרה תיאר אירוע של שיח עם השוטר שלא לווה בהתנהלות חריגה כלשהי ואמר "אני והוא ניהלנו שיחה בצד ואף שוטר לא היה לידי" (ת/1 שורה 22), בעדותו בבית המשפט תיאר "זירה

פראית" (עמ' 53 שורה 31), "זירת פשע" (עמ' 56 שורה 27), תיאר כי השיח התנהל בצעקות "אני צעקתי כי רציתי להבהיר למה הוא נכנס אלינו למשק" (עמ' 54 שורה 26) ואף תיאר כי במקום היו אנשים נוספים (עמ' 57 שורות 19-27). דבריו של הנאשם במשטרה אף סותרים את דבריו של דור בהודעתו במשטרה (ת/9 שורות 15-16), בה תיאר כי עמד לצד הנאשם ואלי בעת חילופי הדברים ביניהם.

בהודעתו במשטרה ואף בתשובתו לאישום, הנאשם לא טען כי אלי דחף אותו, והדברים גם לא נאמרו בהודעתו של דור במשטרה (ת/9). טענה כבושה זו נשמעה לראשונה בעדותו של הנאשם בבית המשפט ויש גם בה כדי להעיב על משקל העדות.

23. בעדותו של דור בבית המשפט הוא למעשה כמעט ולא תיאר בעצמו את האינטראקציה שהתרחשה בין הנאשם לאלי, והדברים עולים רק מתוך הודעתו במשטרה, בה טען כי אלי אמר לו ולנאשם "אתם תראו מי אני, אני אראה לכם" (ת/9 שורה 12), ביטוי שאלי חזר עליו, לטענתו, מספר פעמים, והכחיש כי הנאשם איים על השוטר במילים המתוארות בכתב האישום. השוואת הדברים לדברים שאמר זיו בהודעתו במשטרה (ת/10) מלמדת, כי זיו לא תיאר דברים דומים שנאמרו על ידי אלי. עם זאת, גם דור וגם זיו תיארו, כי כששאלו את אלי מה עושה במקום הוא השיב להם ש"זה לא עניינם", עובדה שאלי לא חלק עליה. דור אמר בעדותו בבית המשפט, בדרך אגב, כי אלי דחף את הנאשם, ואולם זכרה של טענה זו לא בא בהודעתו במשטרה, ומדובר בגרסה כבושה.

24. הגם שזיו נכח באירוע, הוא לא נשאל בבית המשפט באופן מפורש על ידי מי מהצדדים על דברי האיום המיוחסים לנאשם בכתב האישום, ואילו כשנשאל על כך בהודעתו במשטרה השיב כי אינו זוכר מה אמר הנאשם (ת/10 שורה 15). משכך אין בעדותו כשלעצמה כדי לתרום דבר בעניין זה, ואולם העובדה כי לא נשאל על כך מפורשות על ידי ההגנה יש בה כדי להעלות תמיהה שהיא בעלת משקל ראייתי לחובת הנאשם. לא ניתן לסמוך ממצאים גם בעניינים אחרים על עדותו של זיו, בשל סתירות מסוימות שעלו בינה לבין ראיות אחרות: כך למשל טען בהודעתו במשטרה כמו גם בעדותו במשפט כי אלי דחף את הנאשם, טענה, שכאמור, לא נטענה לא על ידי הנאשם ולא על ידי דור בהודעותיהם במשטרה. בנוסף, זיו טען בעדותו במשפט כי בעת החיפוש אלי אמר לו ולאחיו שימרר להם את החיים, טענה שלא נזכרה בהודעתו במשטרה. אמנם זיו טען כי אמר במשטרה דברים שלא נכתבו, ואולם לא מצאתי לקבל טענה זו, שכן גובה הודעתו של זיו נכלל ברשימת עדי התביעה, ואולם המסמכים שערך הוגשו בהסכמה ללא חקירה נגדית.

ממצאים עובדתיים ומסקנות

25. הגם שבהודעתו במשטרה טען הנאשם כי אינו מכיר את אלי היכרות אישית, הודה בעדותו במשפט כי הכיר אותו מאירועים קודמים בהם ערך חיפוש בביתו. הנאשם טען, כי העובדה שנערכו בביתו שני חיפושים על ידי המשטרה לא הפריעה לו (עמ' 56 שורה 16). טענה זו היא בלתי מהימנה כשלעצמה, ועוד יותר בלתי סבירה, על רקע דבריו של הנאשם בהמשך עדותו, לפיהם באחד האירועים נוצרה סיטואציה של אלימות במהלך החיפוש (עמ' 57 שורה 13).

דור זיו תיארו היכרות קודמת בלתי נעימה עם אלי. זיו אמר בעדותו **"גם בעבר הוא היה מציק לי ולחברים שלי... היינו יושבים בגן שעשועים והוא היה יוצא לנו מהעצים והיה מבקש שנציג תעודת זהות סתם"** (עמ' 63 שורות 5-6) ואילו דור אמר: **"טובול הזה התנכל אלינו הרבה פעמים. שבוע לפני הוא עשה חיפוש בבית... בא ועשה**

חיפוש היה נכנס למושב ומחפש את כל הנוער במושב" (עמ' 59 שורות 19-22).

26. מתוך דברי הנאשם ואחיו התרשמתי, כי בליבם של השלושה היה כעס על אלי, בשל מה שעל פי תחושתם היה רדיפה והתנכלות נמשכת שלו כלפיהם וכלפי חבריהם, וכי האירוע הנוכחי, בו סברו כי אלי נכנס עם רכב המשטרה לשטח המשק שלהם, ובהמשך סירב לענות על שאלותיהם בנוגע למעשיו, הצית את זעמם עליו, בעיקר את זעמו של הנאשם.

הנאשם עצמו הסביר בעדותו כי לא מצא לנכון להתלונן על התנהגותו של אלי במח"ש, לא ביחס לאירוע זה ולא ביחס לאירועים קודמים, אך נראה כי באירוע דן גמלה החלטה בליבו "להעמיד את אלי על מקומו" ולהפסיק, את מה שהוא תפס, כהתנכלות אליו ואל בני משפחתו.

27. על יסוד הראיות שהתקבלו ניתן לקבוע, כי ביום האירוע השוטרים ערכו סיור שגרתי במושב שבו מתגורר הנאשם, בשני כלי רכב, נסעו קרוב למשק של הנאשם, ואהיה מוכנה להניח לטובת הנאשם, כי אחד מכלי הרכב אף נכנס לשטח המשק עשה סיבוב ויצא ממנו, ללא שהיה לשוטרים צו חיפוש המאפשר כניסה לשטח הפרטי הנכלל במשק. יש לומר, כי כפי שניתן לראות בתמונות שהוגשו מטעם ההגנה, המשק לא היה באותה עת סגור בשער, אלא שטח פתוח שבצדו מספר מבנים ובמרכזם בריכה המוקפת בגדר. עוד יש להוסיף, כי אף אם ניתן להניח שהייתה כניסה של אחד מכלי הרכב אל המשק, לא ניתן כלל לקבוע שמדובר היה ברכב שאלי ואוריאל נסעו בו, שכן במקום היו שני רכבי משטרה, ואיש מהשוטרים שנסעו ברכב הנוסף כלל לא נשאל על נושא זה.

28. אחיו של הנאשם דור וזיו ניגשו לכניסה למושב ושאלו את אלי מה עשה סמוך לביתם והוא ענה שזה לא עניינם. הם שאלו את השוטרים מדוע נכנסו לביתם ללא צו והשוטרים ביקשו מהם לכבות את רכבם, לצאת מהרכב, להזדהות בתעודת זהות וערכו על גופם חיפוש. מאחר ולדור לא הייתה תעודת זהות הוא ביקש מהנאשם שיביא לו את התעודה מביתם, והנאשם הגיע למקום ברכבו עם התעודה. הנאשם זעם על השוטרים, הן בשל האירוע הנוכחי, הן בשל אירועים קודמים בהם היה מעורב אלי, ופנה אל אלי בצעקות ובידיים מונפות באומרו "אתם לא רוצים להירגע" ו"מי אתם שתסתובבו ליד הבית שלי". לאחר שאלי ביקש מהנאשם לשקול את דבריו והנאשם הוסיף לצעוק, אלי שאל אותו אם מאיים עליו והנאשם אמר "אני לא רק מאיים אני גם מבצע".

29. כאמור לעיל, שאלת חוקיות החיפוש שנערך על גופם של דור וזיו אינה רלבנטית לאירוע, ואף אם ניתן היה לקבוע כי השוטרים נכנסו עם רכבם לשטח הפרטי השייך לנאשם ללא שהיה להם צו חיפוש, מן הראוי היה שהנאשם יפנה בעניין לגורמים המוסמכים ולא היה בכך כדי להצדיק השמעת איומים כלפי השוטרים לאחר שכבר יצאו מהמשק והשלימו את החיפוש.

משמעות דבריו של הנאשם

30. ההגנה לא חלקה על כך כי תוכן דבריו של הנאשם הם איום כמשמעותו בסעיף 192 לחוק העונשין.

מכל מקום, הדברים שהשמיע הנאשם תוך כדי צעקות והנפות ידיים הם דברים בעלי תוכן מאיים בפגיעה שלא כדין

בשוטר. הנאשם הכחיש את אמירת הדברים וממילא לא טען כי התכוון לנקוט ביחס לאלי וליתר השוטרים, מעשה חוקי כלשהו- נהפוך הוא: הנאשם הבהיר בעדותו מדוע לדעתו פנייה לרשויות המוסמכות לא תועיל. דברים אלה מלמדים כי בדבריו הנאשם התכוון להפחיד את השוטרים לבל ישובו לקרבת ביתו.

31. לנוכח האמור לעיל, משהוכחו יסודות עבירת האיומים מעבר לספק סביר, אני מרשיעה את הנאשם בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, י' כסלו תשע"ח, 28 נובמבר 2017, במעמד הצדדים